

29/12/53

3016

1915

ירושלים, כ"א באב תשי"ג
2 באבגוסט 1953

682/53
62/1101/53

אל : השגריר, ושינגטון

מאת: שר החוץ

הנני להעיר על מכתבך אלי מ-22 ביוני ש"ז, שבא בעקבות הפיסקה האחרונה במברקי הצפון 442 מיום 14 בו.

תשובתי בתאריך, אבל בטוחני כי תקמה לה נג, שכן הודעה הנדון קיים וצופה זהה שהיה ללא ספק להעסיקנו ביהי טאה בימים הבאים.

כזונתי לבעית הפעלתה של דעה הקהל היהודית בארצות הברית בתקופת המורה זו של מתיחות כללית והתנגשויות מסויימות בינו לבין הממשל הרוזובליקני. על בעיה זו בכללותה אקנה לכתוב לך בקרוב להוד וביתרו הרחבה וכן להוודע עמך במפורט בביקורת הקרוב בארץ.

בינתיים הנני להעיר כי בחליפת הדברים שאליה מתייחס מיוזכרי זה נפלה כנראה ביננו אי הבנה.

במברק מ-14 ביוני נהכוונתי לפעולה פומבית - בעתונות, בנאומים, בהגשת עצומות - ואילו תשובתך מ-22 בו נערכה מתוך הנחה כי דברי המייחסו לפניות ישירות של אישים ומשלחות אל ראשי השלטון.

כשם שאיני מוללל בשיטה פעולה ישירה זו כן הנני מסכים כי דוקא למען יעילותה יש לכלכל אותה באוש נכון של מדה ולשמור עליה לבל תחרוג מגבולות מסויימים.

אולם אני סבור כי אל לנו בשום פנים להסתפק בפעולה הנעשית בתדרי חדרים מתוך מאמץ של השפעה ישירה ואגב תיאום הדוק אתנו. עלינו לדאוג לתהודה צבורית חפשיה, שתשמיע באזני השלטון קטרוג של חוגים רחבים בדעת הקהל, היהודית והכללית, על כיוון מדיניותו של השלטון בפזרה התיכון בכלל וכלפי ישראל בפרט.

אני כותב זאת לעת עתה דק כדי להבהיר את כוונתי באותו מברק. על הענין לגופו אשתדל לכתוב, כאמור, בימים הקרובים.

עמית. מאפי